

➤ De (nieuwe) spelregels 4

Witte gij at ?

Grappig dat sommige spelregels door overlevering vastgeplakt zitten in ons brein. Neem nou de kreet “in één adem”. Adem had je heel vroeger in het biddingboxloze tijdperk nodig om te bieden. Maar nu alleen nog maar om een kaart uit de blinde te laten spelen. Dus we hebben het nu over dat laatste: de leider noemt een te spelen kaart uit de blinde en noemt heel snel een andere kaart. “Ik heb het in één adem veranderd”. Je zal maar astma hebben ...

“Gespeeld is gespeeld” roepen de tegenstanders en meestal hebben ze gelijk. Maar – zoals zo vaak – zijn er uitzonderingen op deze vaste waarde in het leven. Artikel 41C4b: *De leider mag een onbedoeld aangeduide kaart van de blinde veranderen tot hij een kaart speelt uit zijn eigen hand. Hij mag de kaart veranderen na een verspreking, maar niet na concentratieverlies of een verandering van gedachte.* De arbiter moet daar dus altijd bij komen en die heeft de ondankbare taak te bepalen of de genoemde kaart al dan niet onbedoeld aangeduid was.

Die ademregel lijkt een beetje op de regels over de denkpauze. Ik moet u wéér teleurstellen: ook daar zijn geen regels voor! Zelfs het woord pauze (zonder denk) komt praktisch niet voor in het spelregelboekje.

Dan maar weer een adembenemend artikel 16B1: *Elke anderszins (anders dan bepaald in artikel 16A) verkregen informatie van de partner die een bieding of een speelwijze zou kunnen suggereren, is ongeoorloofd. Voorbeelden daarvan zijn opmerkingen, antwoorden op vragen, onverwachte alerts of het niet alerteren, een onmiskenbare aarzeling, ongewone snelheid, bijzondere nadruk, intonatie, gebaar, beweging of hebbelijkheid.* Een “onmiskenbare aarzeling” klinkt een stuk korter dan een denkpauze. Gebruik het woord denkpauze dus nóóit meer. Elke aarzeling brengt (ongeorloofde) informatie over naar partner of tegenpartij. Dat wil niet zeggen dat de partner gebruik zal maken van die informatie, maar zijn bieding mag niet de indruk wekken gesuggereerd te zijn door dergelijke informatie. Na een al dan niet korte aarzeling is het niet zo dat zijn partner “er uit is gedacht”. Ook al zo’n vastgeroest zinnetje, dat het spelregelboekje nooit heeft gekend. Partner mag bieden wat hij wil, maar zijn bod moet onloochenbaar niet gesuggereerd zijn door de aarzeling. Weer zo’n woord: onloochenbaar. U snapt nu zeker wél dat de opleiding voor arbiter niet gemakkelijk is. En dat problemen aan tafel niet effetjes door een onopgeleide kunnen worden opgelost.

Zoals vorige keer beloofd iets over Artikel 74 “optreden en fatsoen”.

Heeft u dit artikel al gelezen? Nee? En u beweert een hekel te hebben aan een mes op tafel?? Dat u voor de gezelligheid bridget??? Tis dat Dirk boos wordt als het complete artikel in het aan-signaal moet worden weergegeven. Ik zou dat graag doen. Voor u. Voor iedereen.

Dan maar één regeltje: *Een speler behoort zorgvuldig iedere opmerking of onnodige handeling te vermijden die ergernis of verlegenheid zou kunnen veroorzaken bij een andere speler of het genoeg van het spel zou kunnen verstoren.*

Nou, dat beseffen een hoop ik-bridge-voor-de-gezelligheid-bridgers niet zo erg. Op luide toon de partner vertellen hoe het wél had gemoeten. Na het spelen, dat zou nog kunnen. Maar tijdens het afspel, of erger nog, meteen nadat de dummy z’n kaarten op tafel uitspreidt. Hele discussies. En de tegenstanders maar wachten. Alsof die niet bestaan. Dat mag dus allemaal écht niet. Durf – als tegenstander – er iets van te zeggen. Bescherm uzelf. Of beter nog: roep de arbiter! Lang niet zo erg als het eeuwigdurend debat van die andere twee.

Ik ben wel eens naar de WC gegaan tijdens zo’n napraatsessie... Hadden ze het nóg niet in de gaten!

Ruud Koningen
